

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Inima inițiativă

Conferința din 30.09.1971 (Bonfin)

Conferința improvizată

“Dacă veți ști să folosiți energiile conținute în hrană, veți transforma o parte din aceste energii într-o viață atât de subtilă, încât veți putea atinge inima Universului”.

Acest gând, dragii mei frați și dragele mele surori, nu are nevoie de prea multe comentarii. V-am mai spus că Inițiaților le place să folosească expresia: “inteligenta inimii” și nu spun niciodată “inteligenta creierului”. Sunt ei oare de o asemenea ignoranță încât nu cunosc nici anatomie, nici filozofie, nici psihologie ? Sau, dimpotrivă, știu despre ele mai multe decât biologii și psihologii ?

Inițiații vorbesc despre inteligenta inimii și nimeni, nici măcar cei pioși n-au înțeles de ce inima este cea care posedă adevărata inteligență, nici despre ce fel de inteligență este vorba. Pentru Inițiați, inima nu este acea pompă care trimite sângele în organism, ci o altă inimă, care este plexul solar. În alte conferințe (a se citi “Ziua și noaptea” și “Plexul solar și creierul”) v-am spus că plexul solar este un creier inversat; v-am explicat că el s-a format cu mult înaintea creierului și că el este cel care a format creierul, pe care tot el îl hrănește. Plexul solar este un izvor nesecat de bogății, de energii și chiar de cunoștințe; el e deținătorul adevărului cunoașterii, al arhivelor, al memoriei. Dacă nu îi stingherim funcționarea, plexul solar e neobosit și are toate posibilitățile să înlăture tulburările organismului, să vindece, să închidă rănilor, etc... Numai că omul a primit noțiuni, idei atât de greșite, încât prin viața sa conștientă stingherește viața subconștientă, iar plexul său solar nu se poate manifesta corect. Deseori acesta e blocat și nu mai poate nici măcar să trimită hrană, energii, creierului, care slăbește și intră în amorteală. Deci viața pe care o ducem este cea care dă sau răpește plexului solar posibilitatea de a-și relua funcțiile și de a repune totul în ordine. Și așa cum v-am spus adesea, dacă în epoca noastră apar atâtea boli

nervoase, e pentru că lucrăm prea intelectual, iar creierul, nefiind încă pregătit să primească atâta povară și supraîncărcătură, clachează. În timp ce, dacă ar ști cum să dea de lucru plexului solar, omul ar deveni neobosit. Dar lucrul acesta știința oficială nu-l știe. Vor fi din ce în ce mai multe boli nervoase, pentru că se lucrează prea mult cu creierul și nu se știe nimic despre plexul solar, nici despre centrul situat puțin mai jos, în ombilic și nici despre celălalt centru, situat încă și mai jos, pe care japonezii îl denumesc centrul Hara. Da, aceste trei centre au funcții extraordinare care n-au fost încă revelate.

Sunt multe de aflat, dragii mei frați și dragele mele surori; numai că pentru a le afla, pentru a ști să le utilizați și să trageți din ele nemăsurate foloase, trebuie să începeți prin a trăi corect. Da, dar pe cine mai preocupă în ziua de azi modul de a trăi ? Oamenii sunt preocupați doar să studieze, să muncească pentru a câștiga bani și trăiesc foarte prost, în dizarmonie, în zgomot, în tulburări și-n permanentă agitație, în eferveșcențe sexuale și atunci totul se blochează, totul se dezagregă și creierul nu mai poate să restabilească buna funcționare a organismului, căci rostul lui e doar de-a face posibilă orientarea energiilor, el este incapabil să repare ceva în organism. De reparat numai plexul solar poate să repare. De aceea Inițiații se ocupă mai mult de plexul solar decât de creier și obțin rezultate notabile. Dar și aici, bineînțeles, trebuie să exersezi, trebuie să lucrezi.

Atunci când vă încercați un sentiment, când simțiți în voi teamă, spaimă, iubire, nu le resimțiți în creier și nici în inima fizică, ci în plexul solar, care e adevărata inimă. Așadar, plasând inima în plexul solar, Inițiații dovedeau că cunosc mult mai bine adevărata anatomie și adevărata fiziologie umană decât biologii de azi, care nu văd decât ce e fizic, material. Aceștia au suprimat adevărata realitate a ființei umane. În timp ce pe Inițiați îi interesează doar latura invizibilă și subtilă. Ei sunt în posesia unei cunoașteri formidabile, dar păstrează multe lucruri pentru ei, neputându-le spune; și atunci nu spun decât unele dintre ele, iar restul trebuie să le descoperi. Nu știm încă, dragii mei frați și dragele mele surori, nici ce e ființa umană, nici cum e ea alcătuită. Biologii și fiziologii vă vor da câteva frânturi, care sunt utile, care sunt necesare, dar esențialul rămâne undeva departe, necunoscut și obscur. Mergeți și învățați de la ei dacă vreți, căci au făcut descoperiri ce merită a fi cunoscute, dar nu vă opriți la concluziile lor ! Concluziile, trebuie să mergeți, să le căutați în știința inițiatică.

Trebuie să înțelegem de ce Inițiații vorbeau de Inteligența inimii. Simte oare creierul nostru, inteligența creierului nostru, cum funcționează totul în organismul nostru și cum se face eliminarea, nutriția, circulația, creșterea, respirația, etc... ? Cunoaște ea toate procesele chimice, fizice, biologice și magice ? Nu, aceste fenomene sunt de o importanță și de o complexitate inimaginabilă, iar creierul nostru nu le cunoaște. Numai plexul solar le cunoaște, pentru că din el purcede și de el depinde totul; el are o inteligență extraordinară, nemăsurată, el cunoaște toate procesele din Univers, el se află în inima Universului. Știința oficială e departe de toate aceste adevăruri pentru că îi lipsesc cheile; ea s-a oprit numai asupra laturii fizice, chimice, electrice, mecanice, adică asupra laturii materiale și obiective. Ei bine, această latură reprezintă doar 25 % din adevăr; n-am să încetez s-o repet și mai devreme sau mai târziu lucrul acesta va fi cunoscut. Și eu am laboratoare, și eu am aparate, și eu lucrez de ani și ani cu instrumente necunoscute încă și care mă edifică mai bine decât orice alt instrument fizic.

Există metode și formule de lucru cu plexul solar. Dacă nu le cunoașteți vor trece probabil ani fără să-l simțiți acolo, treaz, vigilent și dilatându-vă. Totul va rămâne în creier și nu veți obține nici un rezultat, nici contemplând soarele, nici meditănd, nici făcând exerciții, atâta timp cât plexul solar nu se manifestă pentru a vă da de știre că conștiința v-a coborât în sfârșit în măruntaie. Vă pot vorbi despre această senzație, dar la ce bun ? Nu veți avea nici o idee despre ea, căci pentru asta trebuie să fi făcut deja această experiență. Prin intelect nu poți să-ți faci o idee. E ca și când ai explica durerea de dinți cuiva pe care nu l-au durut niciodată dinții sau ca și când i-ai vorbi de dragoste cuiva care n-a fost niciodată îndrăgostit. Nu poți înțelege până când n-ai trăit lucrul respectiv. Chiar dacă am să vă explic, n-o să înțelegeți. Trebuie să lucrezi, să lucrezi pentru a-ți schimba viața, a trăi o viață armonioasă; numai atunci ajungi să declanșezi cei trei centri de care v-am vorbit, pentru că legea acestor trei centri este armonia; ei mențin armonia în corpul fizic. De aceea, când funcționarea lor este stingherită încep să apară toate bolile; acești centri nu mai pot interveni pentru că-i împiedicăm prin viața noastră prostească și dezordonată.

Dumnezeu a împărțit puterile. A dat puteri creierului, dar i-a dat și plexului solar. Creierul poate deveni formidabil – și îi e hărăzit să devină formidabil – dar plexul solar este cel care trebuie să-i trimită energiile și o foarte mare rezistență. Plexul solar și creierul sunt atât de legați unul de celălalt încât

amândoi se pot ajuta și amândoi se pot stingheri. Dumnezeu n-a dat puteri absolute numai unuia dintre ei. Ca și bărbatului și femeii, de altfel. Dumnezeu n-a dat toate puterile bărbatului și n-a privat femeia de toate. Nu, El a dat puteri femeii și puteri bărbatului, dar aceste puteri sunt atât de diferite încât nu se pot manifesta pe deplin decât atunci când cele două principii sunt reunite și lucrează în armonie în același scop. Ceea ce poate da bărbatul nu poate da femeia și ceea ce poate da femeia nu poate da bărbatul; dar când ei își unesc puterile, rezultatele sunt fantastice. Iar în ceea ce privește cele două creiere care sunt plexul solar și creierul din cap, știința n-a descoperit încă în ce fel sunt polarizate în masculin și feminin, în ce fel acționează unul asupra celuilalt și nici care sunt puterile lor asupra materiei.

Și acum, dragii mei frați și dragele mele surori, încercați să aplicați toate adevărurile pe care vi le-am trimis în vara aceasta, altfel lumea invizibilă mă va pedepsi din nou, zicându-mi: “Anul acesta ai dat prea multe bogății și comori unor persoane care nu fac nimic cu ele, așa că poftim câteva palme!”. Da, e posibil ca ceea ce mi s-a întâmplat să fie o pedeapsă a Cerului pentru că am revelat prea multe adevăruri și secrete unor frați și surori indolenți. Dar de-acum înainte voi lua măsuri și de altfel nimeni nu va mai putea veni aici fără a fi completat și semnat un chestionar și a-și fi luat niște angajamente, căci prea multă iubire, prea multă încredere... și iată apoi ce ni se întâmplă! N-aș fi vrut niciodată să iau asemenea hotărâri, dar sunt obligat să o fac. Inima mi-a jucat mereu feste, pentru că inima... O să spuneți: “Dar inima este atât de inteligentă! Tocmai ne-ați explicat”. Da, într-adevăr, așa este, dar să ne înțelegem. Inima care e în plexul solar nu e niciodată proastă, ea știe bine ce face. Dar în zona occipitalului, care corespunde planului astral, se găsește o altă inimă și aceea nu este o inimă inițiatică, ci o inimă nătângă, de un sentimentalism, de o naivitate, de o încredere aproape prostescă. Iar eu am un pic și din inima aceea și de câte ori nu i-am căzut victimă! ... Ceea ce vă spun acum s-ar putea să vă mire, să vă dezamăgească și să vă facă să credeți că am slăbiciuni și imperfecțiuni îngrozitoare, dar n-are-a face. Intellectul meu, bineînțeles, vede totul limpede, dar nu întotdeauna este el acela care conduce, care comandă. El vede, dar inima îi spune: “Taci, trebuie să fii bun, trebuie să faci ceva pentru oameni, trebuie să-i ajuți”. Intellectul meu nu este atât de prost, e chiar foarte lucid, aproape implacabil în judecățile și concluziile lui; de aceea, pentru a-l îmblânzi un pic, îmi chem inima. Dar îmi joacă feste. Vedeți voi, mi s-a dat un intelect care face analize îngrozitoare de aspre, care e în stare să strivească tot și pentru a

compensa această exagerare, o inimă care trece și ea de la o extremă la cealaltă, ceea ce nu-i de loc mai bine. Și eu cum să le împac ? Vedeți, am și eu probleme... Inima și intelectul eu nu fac o pereche tocmai potrivită. Eu dau mereu sfaturi fraților și surorilor în privința casătoriei, iar eu, cu căsătoria mea, să nu mai vorbim ! Intelectul meu s-a însurat cu o inimă care nu i se potrivește deloc. Dacă i-ați vedea plimbându-se la braț prin parcuri sau pe bulevard ! Sunt atât de diferiți ca talie și dimensiuni și îmbrăcați în culori atât de neobișnuite, că ați muri de răs. Ce moarte superbă !... Cu toate acestea, își fac bine unul altuia, își trimit zâmbete, își fac cu ochiul. Când intelectul se mânie, inima îl domolește puțin; se duce el și-i zice; “Ascultă, dragă, de ce ai făcut asta ? Nu înțelegi că trebuie să fii bun, delicat, afectuos, că trebuie să ajuți oamenii ?”. Și apoi, vai de mine, ce tapaj înăuntru ! Ceva de nedescris. Iar alteori, când inima a făcut o prostie, intelectul îi spune: “Până când o să fii atât de naivă și de netoată ! Mereu o pățești”. Atunci inima, rușinată, nu mai știe unde să se ascundă, iar intelectul o urmărește s-o scârmene și s-o dascălească, nici nu vă puteți închipui. N-ați auzit niciodată cum intelectul îmi scarmănă din când în când inima în cabană ? Ce țipete, ce urlete ! Evident, nu e nimeni sa-i audă, în afară de prietenii nevăzuți, care dau fuga să-i domolească și să-i împace... N-aveți știință de aceste tragi-comedii ! Iată-vă în sfârșit la curent. Credeți ce vreți...

În gândul pe care vi l-am citit mai devreme se spune că dacă veți ști să transformați energiile conținute în hrană, veți putea atinge inima universului. De ce tocmai inima ? În vorbirea de zi cu zi se spune: “Mi-a mers la inimă”.** De ce nu se spune: “Mi-a mers la cap ,... sau la picioare,... sau la burtă ?”. Nu, se spune “Mi-a mers la inimă”. Și cum poți ajunge la inimă ?...

**În textul original (lb. franceza), expresia folosită este “Il m’a touché le coeur” – “M-a emoționat”, “M-a mișcat”, expresie care, ad litteram s-ar traduce cu “mi-a atins inima”. Verbul “toucher”= a atinge” este folosit în continuare în cele două accepțiuni ale sale (prezentate și în română): sensul propriu de “a atinge” și sensul figurat de “a emoționa, a mișca. Româna nu cunoaște însă expresia “A atinge inima cuiva”, ceea ce în traducere ne-a obligat la ocolișul: a merge - a atinge (la) - a atinge/a mișca.

Dacă ai studiat, ai cântărit, ai înțeles lucrurile, asta încă nu înseamnă că ai ajuns la inima Universului; nu, acestea sunt doar condițiile prealabile. Inima Universului n-o puteți atinge decât cu propria voastră inimă. Când inima

voastră, plexul solar, va începe să simtă, să iubească, să trăiască cu intensitate, atunci da, veți atinge, veți mișca inima Universului, inima lui Dumnezeu și de la această inimă vor veni până la voi energii, forțe, curenți care vă vor da viață, vă vor lumina. Da, când veți izbuti să faceți să țâșnească din inima voastră o imensă energie de iubire, prin legile afinității și ale ecoului cealaltă inimă vă va răspunde. A mișca inima Universului înseamnă a cunoaște, a simți, a pătrunde proiectele și planurile celui Etern, ale Sufletului universal, dar lucrul acesta nu-l veți izbuti nici prin știință, nici prin conferințe, nici prin discursuri, nici prin cărți, căci este vorba de domenii total diferite, cu lungimi de undă care nu corespund și inima Universului nu poate răspunde. Sunt legi acustice; pentru a putea mișca inima Universului trebuie să vibrezi pe aceeași lungime de undă, adică să emani aceeași iubire dezinteresată. Când ceea ce cereți, ceea ce vreți, ceea ce vă doriți nu privește numai interesul vostru personal, ci binele colectivității, al omenirii, al întregului univers, atunci dorința voastră vibrează pe aceeași lungime de undă cu inima Universului. Și cum inima Universului este izvorul vieții, izvorul fericirii, izvorul frumuseții, al poeziei, al muzicii, izvorul a tot ce e superb și divin, atunci veți primi această viață, această fericire, această splendoare... veți gusta Cerul.

Nu poți atinge inima Universului numai că ești universitar, cu o catedră și o glorie pe undeva. Atingi poate creierele omenești, dar nu inima Universului, căci inima Universului nu poate răspunde la elucubrațiile intelectualilor. Iar eu am un criteriu după care știu dacă toți cei ce vin la Învațatură vibrează în armonie cu această inimă a Universului, adică dacă i-au descoperit limbajul. Vreți să vă spun cum reușesc să discern ? În momentul în care revelez mari adevăruri inițiatice, pe toți cei care au lucrat cu metodele inimii, ale inteligenței inimii îi simt imediat vibrând, trepidând în acord cu mine, uniți. În timp ce ceilalți rămân reci, impasibili, ca și când ar fi personalități prea ilustre pentru a vibra la unison cu ceea ce spun eu. Da, și în felul acesta văd că ei nu vor putea niciodată să atingă inima Universului. Toți intelectualii au fost deformați în Universități. Și eu am studiat la Universitate și am obținut diplome, dar m-am apărut, n-am vrut să mă las înghițit și să ajung ca ceilalți. Și cu toate acestea și eu aș fi putut să predau într-o Universitate dacă aș fi vrut. Cu câțiva ani de munca, de ce nu, de vreme ce am terminat studii de psihologie, pedagogie și filozofie ? Un timp am studiat chiar și matematica, fizica, chimia, medicina, astronomia... Studiile acestea nu le-am făcut pentru a obține diploma, ci pentru a avea doar câteva noțiuni. Eram studentul etern. De aceea am terminat foarte târziu. Toți ziceau:

“Ia uită-te la el. Nu mai isprăvește !”. Nu știau de ce mă duc la toate acele facultăți. Dar după ce am terminat, am vrut să șterg aproape tot ce învățasem, pentru că am văzut că era foarte, foarte departe de tot ce simțeam și de tot ce percepeam în meditațiile și dedublările mele. Atunci de ce ceilalți s-au lăsat duși?...

Cunosc mulți profesori de Universitate care nu vor putea niciodată să înțeleagă profunzimea Învățăturii noastre, pentru că orice le-aș revela, orice aș face și dacă le-aș da și luna de pe cer, vor rămâne aceeași, nu vor vibra niciodată. De aceea știu că ei nu vor atinge inima Universului, cel puțin deocamdată. Pot scrie cărți, pot să explice multe lucruri, asta da, dar nu vor atinge niciodată inima Universului. Pentru că nu au inimă. Evident, au o inimă, ca toată lumea; pot fi buni, drăguți, sentimentali, dar inima aceasta nu este inițiativă. Atunci rămân acolo unde sunt și se încăpățânează, se închid, se apără. Exterior sunt cu noi; dar în realitate nu sunt cu noi. De ce ? Pentru că-și păstrează personalitatea, nu pot nicicum s-o sacrifice. Și ce poate să le aducă această personalitate ? Buna părere a câtorva oameni pe pământ. Pentru asta muncesc ei ! Pentru părerea câtorva profani. Noi muncim pentru a căpăta încuviințarea entităților cerești, iar pentru a o căpăta trebuie să ne schimbăm, nu trebuie să luăm atâta în considerare părerea gloatei. Nu există multe ființe eroice care se hotărăsc să accepte această situație; toți rămân unde sunt, în propria lor oală. Dar când vor pleca dincolo, li se va arăta, acolo sus, cum erau, li se va arăta că n-au înțeles nimic, că n-au câștigat nimic, că n-au construit nimic, fiindcă pentru ei nimic nu era mai presus de oamenii celei de-a cincea rase, care e rasa intelectului, și n-au luat decât această a cincea rasă drept model. E adevărat că ea a descoperit multe lucruri, dar nu totul, iar ei nu trebuie s-o considere piscul creației. Dar ei, bieții, rămân unde sunt și nu poți să faci nimic ca să-i ajuți ! De altfel o spun chiar ei: “Am studiat tot, am învățat tot, dar nu vibrez, nu simt nimic din viața spirituală”. De ce ? Pentru că și-au dezvoltat excesiv creierul, pentru că au fost prea conștiincioși, prea sârguincioși în studiile lor, pentru că au fost prea “la fix” în cea de-a cincea rasă; niciodată n-au lăsat de-o parte nimic din ceea ce li se cerea. În tot ce li se cerea, în tot ce se aștepta de la ei, erau perfecți. Dar atunci, de ce n-au izbutit să trăiască această viață divină ? Păi tocmai pentru că erau prea perfecți, prea sârguincioși în aceste forme atât de exterioare. Și uneori asta constituie un obstacol. Eu nu eram așa. Eu făceam lucrurile jumătate-jumătate. Învățam exact cât trebuia ca să iau diploma, iar în restul timpului citeam alte cărți, făceam exercițiile de meditație și

de contemplație. Mă duceam la Universitate din când în când și profesorii erau indignați că eram mai mereu absent. Când venea perioada examenelor, luam cărțile ca să pot să îngăim câteva vorbe. Și în felul acesta am putut să salvez latura spirituală; din fericire ! dacă nu aș fi fost și eu un netot de o remarcabilă erudiție. Zile și nopți de-a rândul făceam exerciții și munci ezoterice inimaginabile, cărora mă dedam trup și suflet, căci pentru mine era o chestiune de viață și de moarte. Dar făceam toate acestea în taină, nu spuneam nimănui nimic, nici măcar Maestrului. Dar el, bineînțeles, vedea și mă cerceta, mă observa... Și iată că dintre cei 40.000 de discipoli ai săi, l-a ales tocmai pe cel mai bizar, pe cel mai neînsemnat pentru a-l trimite aici, în Franța. Nu i-a trimis pe cei mai erudiți, pe cei mai savanți, pe cei mai citați, nu, ba chiar le-a interzis să vină... Nu e ciudat oare că Maestrul a procedat așa ?

Când văd că vibrați la unison și din toată inima cu ceea ce spun și cu ceea ce trăiesc eu însumi, știu că și dacă vă înșelați în ceea ce mă privește, și dacă vă induc în eroare (să zicem !) prin cuvintele mele, veți găsi totuși drumul. Pentru că aveți o inimă extraordinară și cu o asemenea inimă Cerul nu vă va lăsa mult timp să rătăciți. Dar dacă nu aveți o astfel de inimă, chiar dacă veți cunoaște totul, Cerul nu vă va lua în seamă. Oamenii vă vor accepta, asta da, dar pentru câtă vreme ? O încarnare mititică și apoi, când vă veți întoarce acolo sus, veți constata că nu sunteți deloc apreciat, pentru că acolo nu ești nici doctor, nici profesor, nici asta, nici ailaltă... Acolo sus nu veți fi decât un cățel mititel, pentru că n-ați vibrat la unison cu inima Universului. Așa că înțelegeți-mă bine. Dacă vreți să atingeți inima Universului, trebuie să aveți o iubire dezinteresată, să vă dedicați unei idei imense, divine: Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui. V-am mai spus de nenumărate ori: știința oficială și toate cunoștințele care se transmit în Universități, în școli etc... nu servesc decât la a da oamenilor posibilitatea să-și aranjeze mai bine treburile pe pământ și nu în Cer. Nu există pe pământ școli sau Universități unde oamenii să fie învățați cum să trăiască în Cer, în Cerul interior. Și nimeni n-a băgat se seamă, nici savanții, nici profesorii, nici scriitorii n-au băgat de seamă că tot ce ne dă cea de-a cincea rasă ca mijloace și posibilități, nu folosesc decât la a te descurca mai bine în lume, la a avea bani, o situație bună, prestigiu, faimă, plăcere, putere politică și atât. În Fraternitatea Albă Universală nu veți găsi poate mijloacele de a deveni profesor, prefect, ministru, bancher sau rege, dar veți trăi în cer, în lumină, în iubire și apoi, dacă veți avea răbdare, veți deveni poate mai mult decât profesor, mai mult decât bancher, mai mult decât ministru, mai mult decât rege.

Iertați-mă că vă vorbesc astfel, dragii mei frați și dragele mele surori, dar aveți nevoie de criterii, de discernământ și mulți dintre voi le au; nici măcar nu s-au studiat pentru a-și da seama care le e atitudinea. Intelectual sunt de acord, apreciază, sunt satisfăcuți, dar inima lor stă pe loc, nu vibrează. Nu sunt proști, văd ce e veridic, ce e logic, ce e rațional, ce e util, ce e măret, dar își împiedică inima să vibreze; își păstrează inima pentru ei; și eu exact asta simt. Nu, dragii mei frați și dragele mele surori, această atitudine nu este bună. Trebuie să vibrați la unison cu ce vă spun, pentru că deseori nu eu vă vorbesc. Să presupunem, dacă vreți, că eu aș merita să-mi întoarceți spatele... Dar vibrați măcar la unison cu cel care vă vorbește, căci îndărătul meu există o ființă care vă spune lucruri pe care eu însumi le ignor. După aceea frați și surori vin să-mi spună: “Cum ați știut?... Ați vorbit exact de ce mi s-a întâmplat...”. “Ah ! răspund eu, dar n-am văzut nimic, nu știu nimic”. De altfel v-am spus că nu sunt clarvăzător. Dar în mine locuiește o altă ființă, care vede tot, aude tot; da, de câte ori s-a întâmplat până acum ! Eu mă dezvinovățesc mereu, spunând că n-am nici un amestec. Un altul a greșit și dacă vreți acum să-i faceți reproșuri, dați-i drumul, căutați-l, luați-l de guler, certați-vă cu el, iar pe mine lasați-mă în pace ! Eu n-am nici un amestec, e limpede, nu-i așa ? E limpede... dar de fapt nu e limpede deloc. În orice caz, nu-mi purtați pică dacă intelectul meu e necruțător. Pentru a vă învăța, pentru a vă arăta adevărul, pentru a vă ajuta, trebuie să fii necruțător. Apoi, bineînțeles, inima mea suferă și îmi spun: “De ce am fost atât de aspru ? De ce i-am necăjit ? De ce ?...” Ziua întregă îmi fac reproșuri. Dar sunt obligat să procedez astfel; în conferințe sunt obligat să fiu nemilos. După aceea unii vin să-mi mulțumească și uneori îmi spun cu lacrimi în ochi: “M-ați salvat. Eram pe marginea prăpastiei și m-ați salvat...”.

Meditați acum asupra inimii Universului. Vedeți ? Se spune: “Mi-a mers la inimă”. Și cum poți atinge inima cuiva ? Producând aceleași unde, producând aceleași vibrații – și apoi veți obține tot ce cereți. Cel a cărui inimă ați atins-o vă deschide ușile și vă dă tot. Altfel puteți să povestiți: “Soția mea așteaptă un copil,... copiii mei sunt bolnavi.. am făcut asta,... am făcut ailaltă... Aparțin de cutare și cutare asociație...”, vi se răspunde: “Pleacă !” și vi se închide ușa. Iar alteori nu spuneți nimic, priviți numai și vi se spune: “Vino, intră ! Uite, ia asta!” Cum se face ? Trebuie să descoperiți secretul. Vă amintiți de conferința pe care v-am ținut-o despre aparatul cu galenă... Plimbați acul la dreapta și la stânga pe piatră și nu auziți încă nimic. Și totuși o atingeți. Da, dar nu atingeți

inima, căci piatra aceea are și ea o inimă. Dar în clipa în care ați atins inima, imediat auziți muzică. Există o inimă și în univers, dar nu-i cunoaștem legile, de aceea nu izbutim să stabilim contactul pentru a-i capta undele și a avea revelații.

Pentru a atinge inima Universului, trebuie să vă intensificați iubirea. E o muncă ce se face în plexul solar. În acel moment nu mai gândiți; proiectați o forță, o putere, o energie de iubire și o dirijați, iar creierul vostru se odihnește. Înțelegeți ? Sunteți conștienți și vă dirijați energiile, dar fără ca în acest timp creierul să fie încordat sau în activitate. Cum se explică ? Lucrurile stau așa pentru că există o altă formă de gândire, o altă formă de înțelegere, pe care occidentalii n-au ajuns încă s-o descopere. Dar în Orient, în India, în Tibet, în China, în Japonia, această știință este cunoscută de mult timp...

Răpdare ! Vom reveni altă dată asupra acestui subiect !
Lumina și Pacea să vă însoțească !...